

Němčičské čtení

LISTOPAD

2001

č.4

Vážení němčičtí spoluobčané,

Bliží se konec roku 2001, a tak již tradičně přicházím s přehledem některých akcí, které jsme v tomto roce prováděli.

Ve značném rozsahu se uskutečnily opravy v místní mateřské a části základní školy. Z důvodu vlhnutí stěn a vyskytujících se plísní bylo odstraněno provlihlé obložení stěn, staré vnitřní i venkovní omítky, bylo provedeno snížení chodníku a další s tím související práce. Po zhotovení sanačních omítek se provedly malířské práce, dále opravy střechy a okapů, včetně nových nátěrů. Náklady na opravu obou částí školy činily 520 000 Kč, z toho pokryla 200 000 Kč dotace z Programu obnovy venkova.

Rozsáhlé změny se od minulého roku provádějí v trati Rúžený. Už vloni se vyřezávaly akáty a zbylá část se dokončovala letos. Totéž také v Jesličkách. Obě uvedené trati jsou v územních plánech navrženy jako místní biocentra- lokality místního významu.

Po zpracování dokumentace a projektu Agenturou ochrany přírody a krajiny v Brně bylo doporučeno provést vyřezání akátů a výsadbu dřevin do prostor, kde byly akáty už vloni vykáceny. Celkem bylo letos vysazeno 836 ks sazenic stromů (habr, dub zimní a letní, třešeň ptačí, jeřáb břek, lípa) a 11039 ks sazenic keřů (dřín, hloh obecný, brslen, ptačí zob, svída krvavá). Rozpočet na tuto akci byl 495 000 Kč. Od státu jsme dostali 360 000 Kč. Tato částka zůstane nenávratná, když se o uvedené území budeme starat a udržovat je podle pokynů agentury. Dá to ještě hodně práce, ale snad se podaří upravit okolí obce tak, aby nám dělalo čest. Za pár let může být na toto území pěkný pohled. Mělo by to být na vzhled lepší než zarostlé Příční Skalice.

Dále bylo provedeno ošetření památných stromů oškeroší, a to v trati Nové Hory a Soudná. Na to byla potřeba finanční částka 24 000 Kč, od státu bylo přiznáno 17 600 Kč.

Úpravu také naléhavě vyžadují mnohé polní cesty. Letos proběhla oprava cest od kapličky sv. Antonína v Nových Horách směrem do Rúžných a cesta nad lesem Ochůzky podél Filiperků. 50 000 Kč zaplatila obec a 15 000 Kč přispěli vlastníci přilehlých pozemků. Za jejich pochopení děkuji.

Dále byla opravena cesta a část kanalizace za domem B. Čermáka č.93. Náklady na předláždění, dodláždění a opravu kanalizace činily 125 000 Kč. Z programu Phare byla dána částka 10 000 Kč, od Ministerstva pro územní rozvoj 20 000 Kč a také přispěli pánové B. Čermák a L. Ludín, za což jim rovněž děkuji.

V místní knihovně byl letos instalován internet, který mohou využívat naši občané i školáci za stanovený poplatek. Celkové náklady na jeho zřízení byly 80 000 Kč, dotace z programu VISK činila 51 000 Kč.

Jak stačí síly a finanční prostředky, probíhají v obci a okolí i další opravy a udržovací práce.

Hodně starostí nám přinese letos zahájená výstavba nové čistírny odpadních vod a následné odkanalizování obce od stavby Radima Stávka směrem k chatové oblasti a koupališti. Ve výběrovém řízení na tuto stavbu zvítězila fa IMOS s.r.o. Zlín cenou 15 335 663 Kč. Je to vysoká cena, takže nás čeká nelehký úkol splácet náklady spojené s čišťmou a kanalizací.

V toto roce, v roce 2002 a do poloviny roku 2003 budeme splácet ještě půjčky na obecní vodovod a nadstavbu OÚ (učitelský byt).

Problémy s financováním výstavby ČOV zatím nemají okolní obce Kobyli, Bořetice, H. Bojanovice, Boleradice. Ve V. Pavlovicích výstavba ČOV v příštím roce začne. Kde čistírny jsou, tam probíhala platba za vypouštění odpadních vod do místní kanalizace buď podle stavů vodoměrů a dle cen stanovených společnostmi Vodovody a kanalizace Břeclav nebo kdo používá vlastní studny, propočtem na počet obyvatel domu krát litry vody dle norem na osobu (což je zhruba 100 litrů na osobu a den). I když máme vlastní studny, odpadní vodu vypouštíme do místní kanalizace. Používá ji tedy každý občan.

Neméně důležitá je také povinnost občanů dodržovat kanalizační řád a nepouštět do kanalizace, co tam nepatří. Výpis z kanalizačního řádu je vyvěšen u obchodu Jednoty a také ve vstupu do budovy obecního úřadu. Zpřísňují se podmínky ochrany přírody a také se podstatně zvyšují poplatky za nedodržení kanalizačního řádu. Např. V. Bílovice vybírají za osobu a rok 600 Kč, aby zajistily (jako provozovatel ČOV) větší část finančních prostředků na provoz a údržbu čistírny, ale také náklady spojené s provozem kanalizace

Bude to složité a neradostné jednání, ale připravme se na vyšší výdaje za vypouštění odpadních vod. Na znečišťování se podílíme všichni.

Při výstavbě těchto nákladných zařízení některé obce po dohodě s občany vybíraly poplatky např. na 3 až 5 let dopředu – jako půjčku občanů na tyto stavby. Také se zaváděly poplatky za připojení na místní kanalizaci v částce několika tisíc korun.

To byly moje poznatky získané z různých obcí, kde tyto výstavby čištění probíhaly. Rád bych, aby se o těchto nepříjemných, ale potřebných poplatcích vědělo a diskutovalo. V každém případě se tyto poplatky budou zvyšovat. Kdo z vás ví, jak by obec získala prostředky na výstavbu ČOV, která bude sloužit většině občanů, ať poradí nebo je nápomocen při řešení tohoto problému, který před námi všemi stojí. Na stavbu naší čistírny je přislíben 50% podíl státu a 50% musí zajistit obec.

Ještě chci požádat vlastníky pozemků, aby při podzimních orbách laskavě očistili cesty od hlíny, která padá z pluhů (např. od hřbitova ke Kněžským). Za pochopení děkuji.

Děkuji rovněž všem, kteří pomáhají při akcích pořádaných obecním úřadem, těm, kteří přispěli na Němčičské čtení, p.ing. L. Šlancarovi za dar pro ZŠ a těm, kteří dbají o úklid a vzhled prostředí, které nás obklopuje. Moje poděkování zasluhuje většina občanů za výchovu a podporu mládeže k tradicím. Na ně pomalu není čas- např. na Martinských hodech bylo více přespolních než domácích.

Když se zábavy a plesy nepořádají, pak někteří říkají, že je tady mrtvo. Podle účasti na těchto akcích není ale asi o kulturu zájem. Nezbyvá než doufat, že se to zlepší a pořadatelé nebudou s hrůzou trnout, z čeho mají zaplatit hudbu.

Přeji všem, aby přes potíže, které nás čekají, každý ve zdraví a rodinném kruhu prožil spokojené a radostné vánoční svátky a v dobré náladě přivítal a prožil rok 2002.

Ludvík Hycl, starosta obce

NĚMČIČSKÝ KOSTEL

(Pokračování)

- 1978 Byla provedena generální oprava varhan za 13 142 Kč (asi 79 000 Kč).
- 1991 V dubnu byly oklepány vnitřní omítky až po okna, zdivo vyspárováno, aby vyschlo.
- 1992 V květnu byla obnovena vnitřní omítka a provedena výmalba celého kostela v odstínu lomené běloby. Malířské práce provedla firma Pazderka z Bořetic za 25 000 Kčs (asi 136 tis.Kč). Všechny pomocné práce byly provedeny zdarma farníky.
Stolařský mistr František Blaha z Kobyli zhotovil nový obětní stůl, ambon a sedačky. Vše z dubu za 9 425 Kčs (asi 20 000 Kč).
- 1995 Nová obětní miska se zlacením byla pořízena za 1 935 Kč.
- 1996 Byla provedena revize elektroinstalace za 2 000 Kč.
V březnu bylo pořízeno akumulární topení za 110 000 Kč.
- 1997 V červenci byla provedena úprava hlavního oltáře za 6 400 Kč.
- 1998 Byly pořízeny nové ornáty (bílý, zelený, fialový, červený) v ceně 12 000 Kč.
- 1999 V prosinci bylo v kostele instalováno rozhlasové zařízení od firmy Kvasnička ze Židlochovic za 19 500 Kč.
- 2000 V březnu byl pořízen nový nábytek do sakristie za 45 tis. Kč firmou MAV-Pleskač z V. Pavlovic.
V ceně 6 500 Kč byl zapojen digitální číselník k písničím z kancionálu.
Bylo provedeno zlacení kalicha za 3 150 Kč.
V květnu byla zhotovena za 35 000 Kč nová zповědnice firmou MAV-Škrobák z V. Pavlovic.
V říjnu byl opraven mechanismus zvonění v ceně 14 600 Kč.
Dále byla provedena generální oprava varhan firmou Varhany z Moravan za 90 950 Kč.
Ing. Zelinka ze Šitbořic zhotovil nový corpus na procesní kříž za 1 200 Kč (původní z roku 1870 nebylo možné opravit).
- 2001 Byly provedeny pokrývačské práce v ceně 8 800 Kč.
Všechny uváděné finanční částky byly hrazeny z darů věřících.

Tady končí přehled oprav a údržby farního kostela Navštívení Panny Marie v Němčičkách. Uvedme ještě, že kostel stojí na parcele č. 37 s plochou 267 m² a obestavěný prostor kostela je 2 608 m³. V další části se budeme věnovat jmění kostela.

(pokračování příště)

-JiMa-BoKo-

OSUDY MATURANTA UČITELSKÉHO ÚSTAVU

v letech 1938-1945 ve vzpomínkách němčičského rodáka Zdeňka Kopřivy z č.176

Jaro před maturitou v roce 1938 bylo velmi bouřlivé. Maturanti si v řečnických cvičeních vzali na paškál fašistu Musoliniho a nacistu Hitlera, které deklasovali jako psychopaty, hochštaplery a nenávislné rasisty s chorobnou touhou po ovládnutí světa. Hitler obsadil Rakousko a naše československá vláda vyhlásila mobilizaci, která byla s nadšením splněna. U Kroměříže bylo zbudováno polní letiště a naši letci předváděli své umění a my jsme je obdivovali. Byli totiž mezi nimi i mistři světa v letecké akrobacii. Při náboru ve škole jsem se dobrovolně přihlásil k letectvu. Náš profesor matematiky narukoval k dělostřelectvu a při maturitě nás zkoušel v uniformě dělostřeleckého důstojníka. Po maturitě jsem v Němčičkách prožíval obrovské nadšení spolužáků a všech občanů bránit ohroženou republiku. V Němčičkách byla ubytována kulometná rota, které velel poručík-Rom s maturitním vzděláním. U holiče Juklička, v hospodě u Dvořáčků a u Kopřivů se vedly bouřlivé debaty o našich opevněních, o možnosti přepadení republiky z Rakouska, na jehož hranicích opevnění nebylo. Protože jsem ještě nebyl plnoletý, museli moje přihlášení k letectvu podepsat rodiče. Ovšem maminka to rázně odmítla. Tak mi nezbylo nic jiného, než se přihlásit u Okresního úřadu v Hustopečích o učitelské místo. Dostal jsem umístěnku do Bořetic jako učitelský praktikant s povinností odučit 18 hodin týdně, tři měsíce zadarmo bez platu (pocházel jsem z dobře situované rodiny), a teprve pak jsem dostával 300 Kč měsíčně. Přišlo nešťastné září roku 1938 a s ním Mnichovská dohoda mocností, kterou jsme všichni posuzovali jako hanebnou zradu Francie a Anglie, které souhlasily s odtržením našeho pohraničí s většinou německého obyvatelstva. Demobilizovaní záložníci nadávali na naši vládu, že odevzdala bez výstřelu opevnění, kasárna a zbraně nacistickému Německu. Každý obyčejný občan byl přesvědčen, že Hitler nebude spokojen s cary našeho území a brzy nás spolkně jako malinu, což se také v březnu 1939 stalo vyhlášením Protektorátu Čecha a Morava.

Co tedy zbývalo začínajícímu učiteli? V Bořeticích jsme alespoň zorganizovali debatní večírky o historii Bořetic, o bývalých jezerech a sklepích pod Kraví horou. V Němčičkách po zrušení Sokola a Orla jsme se stále scházeli ve školní tělocvičně ke cvičení a na Křibě jsme hráli odbíjenou a s několika bývalými muzikanty jsme dávali dohromady kapelu. Požádal jsem o přeložení do Němčiček, ale protože tam pro mne bylo málo hodin, byl jsem ustanoven jako výpomocný učitel v Němčičkách a Horních Bojanovicích už s plným vyučovacím úvazkem. Ale ani v Němčičkách mě školský odbor nenechal dlouho a Okresní úřad v Hodoníně mě ustanovil jako učitelského čekatela do Kobyly. Musel jsem ovšem německému představenému v Hodoníně prokázat aspoň základní znalosti němčiny. Do Kobyly jsem dojížděl denně na kole buď přes les anebo za nepříznivého počasí přes Bořetice po silnici. Po jedné inspekci německého inspektora mi sdělil ředitel školy, že označil stav znalostí německého jazyka za katastrofální a jestliže se to nezlepší, že nás nechá všechny pozavírat jako sabotéry. Netrvalo to dlouho a dostal jsem příkaz nastoupit jako dělník do Grazu „bis Kriegsdauer“. Do Hodonína si mě předvolal pracovník Arbeitsamtu (poznal jsem v něm svého

spolužáka z kroměřížského ústavu), zrušil určení do Grazu a změnil příkaz pro továrnu HAK v Hodoníně. Nastalo další dojíždění: pěšky do Bořetic a vlakem do Hodonína a zpět. Tam jsem pracoval jako pomocník ve skladu, pak jako natěrač kovových armatur, pomocník ve slévárně a nakonec u stolní vrtačky. I když času mnoho nezbývalo, stále jsme s mládeží sportovali a po večerech muzicírovali. Po atentátu na Heydricha, kdy veškeré zábavy byly zakázány, jsme přece jenom zahráli na Křibě k poslechu i k tanci na naše hody.

Koncem roku 1944 a na jaře 1945 začaly létat velké svazy spojeneckých letadel a mezi nimi „kotlaři“,kteří se specializovali na lokomotivy a cisterny s naftou. U Šakvic napadli cisternový vlak, který pak hořel celou noc a rudá záře byla dobře vidět i z našeho údolí. Nakonec jsem zažil sám nálet na naši lokálku mezi Kobylím a Bořeticemi. Mávali jsme z okna na amerického letce, ale najednou se otočil a spustil kulometnou palbu, takže jsme byli všichni v mžiku pod lavicemi. Topič se strojevedoucím vyskočili, z lokomotivy syčela pára a vlak jel sám dál, až se před Bořeticemi zastavil. Pomáhal jsem odnášet vážně zraněné cestující do Bořetic na nádraží, odkud je sanitky dovezly do Brna.

V továrně byly často vyhlásovány poplachy, při kterých jsme museli odejít do lesa u Zbrodu. V katastru Němčiček spojenci shazovali vyčerpané nádrže benzinu a podnikaví Němčičáci si zbylý benzin slévali a nádrže si odnášeli domů. V této pohnuté době jsem se 22.11.1944 oženil s Jiřinou Šlancarovou, ale oba jsme bydleli stále u svých rodičů. Hitler a celý fašistický svět se zhroutil pod úderý spojenců, východní fronta se valila přes Slovensko k moravským hranicím. V té době, kdy jsem měl právě dovolenou na svatbu, byl bombardován Hodonín. Lidé už totiž nereagovali na letecké poplachy, protože svazy bombardovaly důležitější cíle v Němci okupovaném území. Na trati u Hodonína stál tehdy vojenský transport, z kterého začalo pálit protiletadlové dělo. Náhodou zasáhlo stíhačku, letec vyskočil a padákem se zachránil v mutěnických lesích. Svaz ale náhle změnil směr letu a shodil bomby na Hodonín. Továrnu HAK zasáhl jen částečně, stejně tak nádraží, ale celý koberec bomb zasáhl hlavní obytnou část Hodonína i s nic netušícími obyvateli.

Dostal jsem rozkaz ze Zlína, abych se dostavil na zákopové práce do Valašského Meziříčí s poznámkou, že při neuposlechnutí budu předán Gestapu. Neuposlechl jsem a skrýval se u Šlancarů, odkud se mohlo snadno zmizet do lesů. Pak už jsem v březnu sledoval od Věťřáku postup fronty k Němčičkám. S napětím jsem sledoval útok ruských šturmoviků na vojenská vozidla umístěná na bořeckých a pavlovských dvorech. Poslední večer před osvobozením jsem ještě do noci sledoval ústup Němců z Bořetic, slyšel jsem střelbu v blízkosti obce, aniž bych věděl, že horní mladý kovář Jan Schejbal už není mezi živými. Našli jsme ho další den v Nových horách s rozstříleným hrudníkem, asi po zásahu automatu zblízka.

Po Hitlerově kapitulaci se hned zorganizovala Domobrana na ochranu majetku a já jako dobrovolník jsem nastoupil do Břeclavi k pěší rotě, která měla chránit státní i soukromý majetek po uprchlých fašistech a zabránit rabování skladů, obchodů a bytů. Od 1. září 1945 jsem byl ustanoven jako učitel na obecnou a měšťanskou školu ve Velkých Pavlovicích. Tam jsem nepobył dlouho. Byl jsem odveden, abych si odsloužil 5 měsíců vojny v naší armádě. *Zdeněk Kopřiva*

POČASÍ

Počasi letošního měsíce září se nám zdálo mimořádně nepříznivé, tedy chladné a deštivé. Často jsme slyšeli, že nikdo nepamatuje, aby vinobraní začínalo v tak špatném počasí. Hlavní příčinou velké nepřízně počasí tohoto září byl souběh nízkých teplot a vysokých srážek. Abychom si udělali lepší představu, podívejme se na následující přehled za posledních 22 let. Ve druhém sloupci ($\bar{\theta}^{\circ}\text{C}$) jsou udány průměrné teploty v září, a to v letech 1981 až 2001. Ve třetím sloupci je uveden celkový úhrn vodních srážek za celý měsíc září a v posledním sloupci je uveden počet dní, ve kterých se vyskytly vodní srážky.

ZÁŘÍ

Rok	$\bar{\theta}^{\circ}\text{C}$	mm srážek	počet deštivých dní
1980	13,7	59	5
1981	15,1	93	6
1982	17,5	31	2
1983	14,8	63	5
1984	13,4	78	9
1985	13,1	15	4
1986	13,4	30	2
1987	16,2	40	7
1988	13,8	80	5
1989	14,6	72	6
1990	13,0	59	10
1991	16,2	8	3
1992	15,2	43	5
1993	13,8	49	7
1994	16,1	21	7
1995	13,1	134	10
1996	11,8	51	11
1997	14,6	23	5
1998	14,4	131	11
1999	17,8	37	4
2000	14,5	57	6
2001	13,1	150	18

Z daného je patrné, že letošní měsíc září nebyl nejchladnějším. Zhruba stejné to bylo v letech 1985, 1990, 1995, a dokonce v roce 1996 bylo ještě chladněji. Ovšem proti roku 1996 přišlo letos 3 krát více.

Rozdíl v nevlidnosti měsíců se stejnou teplotou je patrný v porovnání let 1985 a 2001. Průměrná měsíční teplota je u obou stejná, ale v letošním září přišlo 10 krát více a bylo 4,5 krát více deštivých dní.

-JaSi-

Branný závod hasičů

Dne 27. října se uskutečnil „Branný závod Mladých hasičů“ okresu Břeclav v Poštorné.

Bylo to zahájení nového ročníku hry „Plamen“ 2001-2002. Soutěžili zde mladší i starší žáci. V každé kategorii soutěžilo deset družstev.

Naši žáci se této soutěže zúčastnili po 15 letech. Soutěžilo se v těchto disciplínách: střelba, topografie, vázání uzlů, zdravotní příprava a požární příprava.

Naši mladí se umístili na osmém místě. Byli dobře připraveni, ale měli velkou trému.

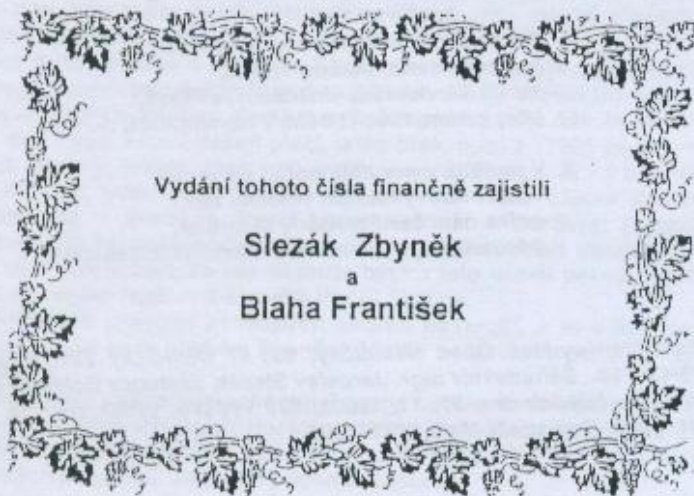
Složení družstva: Svoboda Ondřej – velitel
Droběna Tomáš
Bystřický David
Krejčí Tomáš
Šimek Jan
Bílek Jaroslav – vedoucí

Při nácvičku soutěže nám také hodně pomáhal pan učitel mgr. Petr Antoš, který nám přislíbil i další spolupráci. Chtěl bych mu za to poděkovat.

Další část soutěže bude na jaře asi v dubnu, nebo v květnu. Soutěžit budeme v těchto disciplínách: požární útok a štafeta požárních dvojic. Po celou zimu se budeme důkladně připravovat, abychom se na soutěži dobře umístili.

Jaroslav Bílek

Starosta obce děkuje družstvu mladých hasičů i jejich vedoucímu Jaroslavu Bílkovi za reprezentaci obce.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Na konci prvního roku třetího tisíciletí
obecní zastupitelstvo a starosta obce
děkují všem občanům za spolupráci a pomoc
při zlepšování životního prostředí v Němčičkách.
Všem vám přejeme radostné Vánoce
a hodně splněných přání v roce 2002.

V roce 2001 oslavili 80. výročí svého věku tyto spoluobčané:

Šlancarová Kateřina č. 80

Stávek Bartoloměj č. 107

Sadilková Ludmila č. 163

Procházka Josef č. 214

Benda František č. 26

Do dalších let jim přejeme pevné zdraví a pohodu.

Polka „V Němčičkách“

V roce 2000 složil Pavel Svoboda (hudba) a Josef Dofek (text) polku s názvem „V Němčičkách“. Na titulní straně je vepsáno: „4.11.2000 tetině Komárkové věnuje autor Pavel Svoboda.“ Pro potěšení všem předkládáme její text:

1. V Němčičkách na hodech sejde se rodina,
vínečka je dost, zpěvu pro radost,
veselá dědina, zpívá se, vzpomíná,
stárci zvu pod máju, zavádka začíná.
2. Po celej dědině pěkně se vyhrává,
mája pentlená, pod ňú vrtěná,
každý Tě vítá rád, vínečkem zavdává,
vitej k nám, hrát Ti dám, v Němčičkách do rána.
3. V nedělu, v pondělí, pořád se veselí,
v ten hodový čas při vínečku zas,
polka nám čaruje, každý si notuje,
kdo má rád, bývá mlád, v Němčičkách zazpívá.

*Němčičské čtení vydává Obec Němčičky, 691 07 Němčičky 221, IČO 283401,
tel. 0626/430750. Šéfredaktor mgr. Jaroslav Slezák, zástupce Boleslav Kopřiva.
Vydáno v Němčičkách dne 27. 11. 2001, 230 výtisků, výtisk zdarma. Vychází
čtyřikrát ročně. Registrační číslo 370010299.*